

РЕШЕНИЕ

№ 174

гр. София, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анелия Цанова

Членове: Христо Лазаров
Николай Ст. Метанов

при участието на секретаря Павлина Ив. Христова
като разгледа докладваното от Николай Ст. Метанов Въззивно търговско дело № 20211001000953 по описа за 2021 година

Производството е по чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх. № 341678 от 03.08.2021г. по описа на Софийски градски съд на **„НОВА БРОУДКАСТИНГ ГРУП“ ЕООД**, ЕИК 205738443, чрез юрисконсулт Т. Г., срещу решение № 261051 от 02.07.2021г., постановено по т.д. № 1525 от 02.07.2021г., постановено по т.д. № 1525 по описа за 2020г. на Софийски градски съд, VI-4 състав, с което:

е признато за установено по предявен от А. М. К., ЕГН *****, срещу „Нова Броудкастинг Груп“ ЕООД, ЕИК 205738443, иск с правно основание чл.95б, ал.1, т.1 ЗАПСП факта на извършено от „Нова Броудкастинг Груп“ ЕООД, ЕИК 205738443, нарушение на авторските права на А. М. К., ЕГН *****, върху аудио-визуалното произведение, публикувано на 24.03.2019г. в канала на А. М. К. в You tube чрез връзка https://www.youtube.com/***, извършено чрез излъчване на кадри от аудио - визуалното произведение по „Нова телевизия“ на 10.11.2019г. в телевизионното предаване „Събуди се“, в материала „Историята на един забранен автор“, както и чрез публикуване на кадри в електронен сайт чрез връзка ***с-риск-за-живота-историята-на-един забранен автор/;

е осъдено „Нова Броудкастинг Груп“ ЕООД, ЕИК 205738443, по предявен от А. М. К., ЕГН *****, иск с правно основание чл.95б, ал.1, т.2 ЗАПСП да преустанови

ползването под каквато и да е форма на аудио - визуалното произведение на А. М. К., публикувано на 24.03.2019 г. в канала на А. М. К. в You tube чрез връзка https://www.youtube.com/***;

е осъдено „Нова Броудкастинг Груп“ ЕООД, ЕИК 205738443, да заплати на А. М. К., ЕГН *****, сумата от 6 000 лв., частично от 10 000 лв. - обезщетение за нарушенията на авторските му права върху аудио - визуалното произведение, публикувано на 24.03.2019г. в канала на А. М. К. в You tube чрез връзка https://www.youtube.com/***, ведно със законната лихва от 12.08.2020г. до окончателното плащане, както и съдебни разноси от 1300 лв.;

е постановено на основание чл.96б, ал.1, т.6 ЗАПСП да се разгласи за сметка на „Нова Броудкастинг Груп“ ЕООД, ЕИК 205738443, диспозитива на решението на съда в два всекидневника и в часовия пояс от 9 до 10 часа на телевизионна организация с национално покритие.

Въззивникът твърди, че обжалва решението изцяло, като неправилно, по подробно изложени съображения, като иска да бъде отменено и да бъде постановено друго решение, с което да бъдат отхвърлени предявените иски на А.К., като неоснователни и недоказани.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК А. М. К. – ищец в производството, е представил отговор на въззивната жалба, в който поддържа становището за неоснователност на същата, съответно за правилност на обжалваното решение, по подробно изложени съображения.

Софийският апелативен съд, за да се произнесе, съобрази следното:

А. М. К., ЕГН *****, е предявил срещу „НОВА БРОУДКАСТИНГ ГРУП“ ЕООД, ЕИК 205738443, кумулативно обективно съединени иски с правно основание чл.95, ал.1, чл.96б, ал.1, т.1, т.2 и т.6 ЗАПСП, за - признаване установен факта на нарушение на авторските права на ищеца върху аудио - визуалното произведение, публикувано на 24.03.2019г. в канала на А. М. К. в You tube чрез връзка https://www.youtube.com/***, извършено чрез излъчване на кадри от аудио - визуалното произведение по „Нова телевизия“ на 10.11.2019г. в телевизионното предаване „Събуди се“, в материала „Историята на един забранен автор“, както и чрез публикуване на кадри в електронен сайт чрез връзка ***с-риск-за-живота-историята-на-един забранен автор/;

- да бъде разпоредено преустановяване на неправомерното използване на авторския труд на ищеца, по какъвто и да е начин и под каквато и да е форма; - да бъде осъден ответника да му заплати обезщетение за имуществени и неимуществени вреди в размер на 6 000,00 лв., частично заведен такъв, ведно със законната лихва, считано от деня на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата;

- да бъде постановено разгласяване за сметка на ответника на диспозитива на решението на съда в два всекидневника и в определен от съда часови пояс на телевизионна организация с национално покритие.

Ищецът твърди, че е автор на 5,10 мин. видео със заглавие: „Bulgarian Aerial Landscapes in 4K“, съдържащо музика с уредени авторски права, заснето от въздуха, чрез безпилотна летяща платформа и публикувано на 24 март 2019г. в неговия канал –видео-интернет платформата „Youtube.com“, до който води следната интернет връзка: https://www.youtube.com/***, седем броя части - (0:39 - 0:47), (1:19-1:23). (1:56 - 1:59). (2:01 - 2:05) от което видео са използвани в предаването „Събуди се“, в материала „Историята на един забранен автор“, излъчен на 10.11.2019г., с начало 6.59мин. и видим на официалните сайтове, собственост на NovaTV. Vbox7 и YouTube канал на следните интернет връзки:

https://www.youtube.com/***.

https://www.vbox7.com/***.

https://***с-риск-за-живота-историята-на-един-забранен-автор/. без авторско съгласие и разрешение за използване, възпроизвеждане и разпространение на авторски материал. Излъченият видеоматериал представлява компилация/преработка на части от авторски материал комбиниран с чужд видеоматериал, като е изрязан водния знак в долния десен ъгъл идентифициращ автора А.К. и с това се нарушава правото му да иска признаване на авторството върху произведението му и името му.

Поддържа, че: ответната страна е премахнала видимия копирайт знак, поставен от ищеца, с цел идентифицирането му като автор и създател на процесния аудио-видео материал; „Нова Броудкастинг Груп“ ЕООД никъде и по никакъв повод, в неправомерно излъчения от тях материал, не упоменава ищеца като автор- режисьор, сценарист и оператор на процесния аудио-видео материал, нито посочва дали материала е заимстван от някъде и/или някого; излъченият от ответника аудио-видео материал е представен за свой като изцяло качествата режисьор, сценарист и оператор кредитират не истинския автор, а екипа на предаването „Събуди се“, в материала „Историята на един забранен автор“; без авторско съгласие и разрешение ответникът използва, възпроизвежда и разпространява авторски материал.

Твърди, че е претърпял имуществени и неимуществени вреди и претендира обезщетение в размер на 10 000 лв., от което претендира частично 6 000лв., изразяващи се в : невъзможността да получи авторски хонорар за използване на произведението му; разноси за извънсъдебно решаване на случая; накарнени способности за концентрация и вярата му във важността да споделя своя опит и авторски труд в интернет; психически дискомфорт, обострил се след липсата на становище от страна на ответника, което от своя страна му пречи да изпълнява спокойно ангажиментите си по други проекти; недоверие за споделяне на създадени от него части и цели авторски клипове с цел публичното им огласяване, с което да промотира авторския си труд.

С отговора на исковата молба „НОВА БРОУДКАСТИНГ ГРУП“ ЕООД, ЕИК 205738443, е оспорило исковете, като недопустими, евентуално неоснователни, по подробно изложени съображения.

В обжалваното решение, след като е описал представените по делото доказателства и установената от тях фактическа обстановка, първоинстанционният съд е приел предявените иски за допустими, а разгледани по същество за основателни.

Процесният видеоклип, който за първи път е публикуван на 24.03.2019г. в You tube чрез връзка https://www.youtube.com/***, е приет за „аудио-визуално произведение“ по смисъла на чл.3 ал.1, т.4 ЗАПСП, защото има качеството на създадено чрез техническо средство изображение, даващо поглед върху заснети от височина чрез дрон кадри, озвучени с песента „Капитан Петко Войвода“, а кадрите са заснети в движение и през различни части от деня, по подробно изложени мотиви.

Заклучението на съдебно-авторската експертиза е установило, че процесното аудио-визуално произведение, носещо означение на създателя му - латинската буква „С“, заградена в кръгче и името „А. К.“ е публикувано на 24.03.2019г. в електронната платформа „You tube“, и е идентично с видеоклипа на представения с исковата молба електронен носител, съдържащ се на файла „BULGARIA_4K\“. Налице е публикуване на авторското произведение по смисъла на пар.2, т.2 от ДР на ЗАПСП, с което авторът е избрал в какъв завършен вид следва да бъде доведено до неограничен кръг лица неговото произведение. Съдът е приел, че ищецът в качеството на носител на авторското право е поставил върху произведението си латинската буква „С“, заградена в кръгче - пар.1, т.1 от ДР на ЗАПСП. От заключението на съдебно-авторската експертиза и от обясненията на в.лице Я.-З., е установено, че на представения от ищеца електронен носител се съдържат 7 „сурови“ файлове, кадрите от които са използвани в процесния видеоклип.

Фактическото държане от ищеца на „суровите“ /оригиналните/ файлове, които в.лице е установило, че са създадени преди публикуване на процесното аудио-визуално произведение, е основание за доказателствен извод, че ищецът е създател и автор на процесното аудио-визуално произведение. До доказване на противното за автор на фотографското произведение се смята лицето, което съхранява оригинала на компютърния „суров“ файл, съдържащ авторския материал. Не са наведени твърдения, а и липсват данни, ищецът неправомерно да държи „суровите“ файлове. Ответникът не е противопоставил на ищеца собствени права, доколкото не твърди да е страна по сключен с друг автор договор по чл. 36 ЗАПСП. Не са представени и доказателства друго лице да е носител на авторските права.

Заклучението на съдебно - авторската експертиза установило, че в телевизионното предаване „Събуди се“ по „Нова телевизия“ в материала „История на един забранен автор“ са излъчени кадри, които са част от процесното авторско произведение. Ответникът не твърди да е сключил договор, с който да му е представено правото да ползва процесното произведение, от което е изведен извод, че е налице извършено от ответника неразрешено ползване на чуждо авторско произведение.

Заклучението на СТЕ и извършеният оглед по чл.204 ГПК установили, че процесният видеоклип чрез публикацията в електронната платформа „You tube“ е

показан от ищеца в качеството му на негов автор чрез публикация на 24.03.2019г., от което следва, че ищецът отрича свободното ползване на публикуваното негово авторско произведение. С това действие и чрез използването на предвидения в § 1, ал. 1 ДР на ЗАПСП знак - латинската буква „С“, заградена в кръгче, според съда ищецът в качеството на автор е упражнил своето право по чл. 18 ал. 2, т. 6 и т.10 ЗАПСП - да покаже на неограничен кръг лица създаденото от него аудио-визуално произведение. Неограниченият достъпът на трети лица до произведението е за запознаване чрез зрителното и слухово възприемане, но на третите лица не е разрешено от автора да извършват последващи фактически действия, представляващи упражняване на права, с които разполага само техният автор - чл.18 ал.2, т.6 и т.10 ЗАПСП, още повече че при излъчване на телевизионното предаване „Събуди се“ ищецът не е бил обозначен за автор на използваните кадри. От момента на създаване на произведението възникват в полза на автора права върху обекта, но тези права не отпадат с факта, че на неограничен кръг лица е предоставен свободен достъп да възприемат зрително и слухово произведението.

От установените по делото факти е направен е извод, че случаят не попада в хипотезите на чл.24 ал.1, т.6 ЗАПСП и чл.25 ал.1, т.2 ЗАПСП. Искът за установяване факта на нарушението е доказан и следва да бъде уважен по отношение на излъченото телевизионно предаване и публикуването на електронния сайт nova.bg.

Отговорността по чл.95 ал.1 ЗАПСП е особен вид деликтна отговорност, която има обективен характер, и ответникът в качеството нарушител на авторското право дължи на ищеца обезщетение за понесените от него вреди, които са в пряка връзка с процесното нарушение, независимо от факта дали е съзнавал, че ищецът е носител на авторските права върху произведението.

Ответникът е излъчил без разрешение кадри от процесното произведение, които са показани на множество лица, и то без да се обозначи ищецът за автор, за който получаването на възнаграждение за създадените от него видеоклипове е основен източник на доходи. Разпитаните свидетели установяват, че в резултат на противоправното поведение на ответника ищецът е преживял негативни емоции с интензивен характер - почувствал се е ограбен и разочарован; обмислял е заминаване в чужбина, където да твори; създадено е чувство за безперспективност за развитие на творческия му талант в България; породено е съмнение, че творчеството му ще бъде оценено и зачитано от останалите членове на обществото; страх от други посегателства.

Всяко едно от визираните в нормата на чл.15 неимуществени права е различно, защото има конкретно законово определено съдържание и може да бъде упражнявано от автора, включително, по аргумент от нормите на чл. 16, чл. 36 и чл. 43 - чл. 45 от ЗАПСП, да бъде отчуждавано /с изключение на неимуществените права по чл.15, т. 2 -за признаване на авторство и по чл. 15, т. 4 - за поставяне на името на автора/, съответно да бъде предмет на отстъпване на трето лице. Следователно за нарушението на всяко едно право се дължи отделно обезщетение според неговата специфика.

Ответникът е излъчил без разрешение кадри от процесното аудио-визуално произведение, които са достигнали до неограничен кръг лица, но без да се обозначи ищеца за автор, който при правомерно договаряне би имал право да получи възнаграждение. От противоправното поведение на ответника ищецът е лишен от възможността да получи възнаграждение и да увеличи своето имущество, от което следва, че е понесъл имуществена вреда, изразяваща се в пропуснатата полза.

Поведението на ответника нарушава неимуществените права на ищеца по чл.15, т.1, т.2, т.4 и т.5 ЗАПСП, както и имущественото право по чл.18 ал.2, т. т.4 и т.10, поради което съдът е приел, че на ищеца следва да се присъди обезщетение в размер на 6 000 лв., като е отчел, че нарушението е извършено чрез излъчване по телевизия с национален обхват до неограничен кръг лица, но и чрез линк за достъп на записа в интернет. В случая размерът на обезщетението ще въздейства възпиращо не само по отношение на ответника, но и на останалите електронни медии и спрямо други творци. Отчетено е и обстоятелството, че е нарушено авторско право върху произведение, за чието създаване са необходими дни за заснемане на суровите кадри.

Предвид изложеното е прието, че искът по чл.95 ал.1 ЗАПСП следва да бъде уважен в пълен размер, както и искът по чл.95б ал.1, т.2 ЗАПСП, доколкото ответникът винаги може да използва в бъдеще кадрите от произведението на ищеца, а и към изготвяне на заключението на съдебно - авторската експертиза е активен линкът, осигуряващи достъп до предаването.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Във въззивното производство не са представени и приети нови доказателства, които да водят до промяна на установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка.

Страните не спорят по фактите установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение, а по направените от съда правни изводи, въз основа на анализа на събраните по делото доказателства, поради което относно правилно установената фактическа обстановка по правния спор между страните настоящата съдебна инстанция препраща към мотивите на първоинстанционния съд, на основание чл.272 ГПК.

Софийският апелативен съд, в изпълнение на правомощията си по чл.269 ГПК, след като извърши служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съобразно посочените от жалбоподателя основания за неправилност на първоинстанционния акт, прие следното:

Въззивната жалба е допустима - подадена е в срок по чл.259, ал.1 ГПК от легитимирана страна в процеса, имаща правен интерес от обжалване, и е насочена срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Първоинстанционното решение, като постановено от законен съдебен състав, в изискващата се от закона писмена форма, в рамките на правораздавателни правомощия на

съда и съобразено с твърденията на ищеца в исковата му молба относно обстоятелствата, на които се основава иска, и търсената с иска защита, е валидно и допустимо.

Разгледана по същество, въззивната жалба е неоснователна.

Настоящият състав на съда споделя изводите на първоинстанционния съд за основателност на предявените искове, като на основание чл. 272 ГПК препраща към мотивите на обжалваното решение.

Предвид възраженията във въззивната жалба следва да се има в предвид следното:

Предявени са кумулативно обективно съединени искове с правно основание чл.95, ал.1, чл.95б, ал.1, т.1, т.2 и т.6 от ЗАПСП.

Отговорността по чл.95, ал.1 ЗАПСП представлява особен вид деликтна отговорност. За да бъде уважен предявен иск на основание чл.95, ал.1 ЗАПСП, е необходимо да са налице следните предпоставки: 1./ да съществува обект на авторско право, подлежащ на закрила по смисъла на чл.3 ЗАПСП; 2./ ищецът да е носител на авторското право или да му е отстъпено изключително право за използване на произведение - обект на закрила; 3./ срокът на закрила на авторското право да не е изтекъл; 4./ ответникът да използва или да е използвал неправомерно произведението - обект на авторско право или отстъпеното на ищеца изключително право на използване на произведението, с което е причинил на ищеца вреди, които са пряка и непосредствена последица от нарушението.

Според настоящият състав на съда, съвкупният анализ на доказателствата по делото, установява, че ищецът е автор на аудио-визуалното произведение, публикувано на 24.03.2019г. в канала на А. М. К. в You tube чрез връзка https://www.youtube.com/*** – видео със заглавие: „Bulgarian Aerial Landscapes in 4K“. Процесното видео съставлява обект на авторско право, подлежащ на закрила по смисъла на чл.3, ал.1, т.4, предл. последно ЗАПСП, предвид съдържанието му - създадено чрез техническо средство изображение, даващо поглед върху заснети от височина чрез дрон кадри в движение и през различни части от деня, озвучени с песента „Капитан Петко Войвода“. В подкрепа на този извод са представените по делото доказателства: компакт флаш носител, представен с исковата молба, на който е направен оглед по смисъла на чл.204 ГПК в съдебно заседание на 18.03.2021г. в присъствието на страните и вещото лице; заключението на приетата по делото съдебно – авторска експертиза, което съдът възприема като компетентно, обосновано и правилно; показанията на свидетелите М. и Д.. Както правилно е отбелязал първоинстанционният съд ответникът не е противопоставил на ищеца собствени права и не се твърди друго лице да е носител на авторските права. Отделно от това, при извършването на огледа по чл. 204 ГПК е установено, че във файл от флаш носител е отворен видеоклип с отзвучаване на българска народна музика, като в долния десен ъгъл на същия е изобразен знак латинска буква С и с латински букви е изписано името А. К., поради което предвид разпоредбата на чл. 6, ал.1 ЗАПСП до доказване на противното за автор на произведението следва да се счита ищецът.

По смисъла на чл.5, ал.1, предл.1 ЗАПСП ищецът е автор на процесното видео,

съответно носител на авторското право върху създаденото произведение със
съдържанието по чл.15 - чл. 22а ЗАПСП. Не са налице изключенията по чл.4 и
предпоставките за свободно използване без заплащане на възнаграждение по смисъла на
чл.24 ЗАПСП, в този смисъл не са направени възражения.

Към 12.08.2020г. – датата на подаване на исковата молба, не е изтекъл срокът за
закрила на авторското право по смисъла чл.27, ал.1 ЗАПСП.

Използването от ответника на аудио-визуалното произведение, чийто автор е ищецът,
на 10.11.2019г. в телевизионното предаване „Събуди се“, в материала „Историята на един
забранен автор“, е установено от заключението на вещото лице, изготвило съдебно -
авторовата експертиза. При отговора на въпрос № 2 вещото лице е направило извод, че в
разглежданата публикация на NOVA – на посочената дата и час, е налице използване
от ответника на кадри, заснети от ищеца, което е направено не от суровите файлове, а от
създаденото от ищеца аудио-видео произведение, наречено BULGARIA, което произведение
носи означението на ищеца. Това произведение е създадено при използване на
суровите файлове, заснети от ищеца. Този извод кореспондира с констатираното при
направения по делото оглед по реда на чл. 204 ГПК и показанията на разпитаните свидетели,
доколкото същите дават показания в тази насока, предвид споделеното с тях от ищеца.

Не се установява по делото, а и липсват твърдения в тази насока, че ищецът
е разрешил на ответника използването на процесното видео, по смисъла на чл.18,
ал.1 и ал.2, т. 8 ЗАПСП.

При така установеното от фактическа страна, настоящият състав на съда приема, че са
установени материалноправните предпоставки за уважаване исковете по
чл.95, ал.1 ЗАПСП и чл. 95б, ал.1, т.1 ЗАПСП.

По делото са събрани доказателства за размера на причинените вреди на ищеца, които
са пряка и непосредствена последица от констатираното нарушение на
авторските права, като последица от действията на ответника – показанията на свидетелите
М. и Д. установяват промяна в поведението на ищеца, след излъчване на видеоматериала от
ответника, изразяващо се в : притеснение, изпадане в депресия, спиране да излиза с хора,
страх от показване на направени от него кадри затваряне във себе си, според показанията на
свидетеля М.; разочарование и отчаяние; замисляне дали да продължи да публикува свои
видеа; колебания; желание за изолация; отдръпване от колеги, според свидетеля Д.. При
отговора на въпроса № 4 за обичайното възнаграждение за извършването на поръчково
видео заснемане от въздуха с дрон с подобна тема и характер, вещото лице, изготвило
съдебно - авторовата експертиза. като е съобщило близки по съдържание оферти, е
посочило като стойност сумата от 3 784лв., като е посочило, че следва бъде предвидено
увеличение в резултат на следните два фактора – използването без разрешение; липсата на
посочване на името на автора/ л. 9 от заключението/.

Като съобрази горното и разпоредбите на чл.95, ал.3 и ал.4 ЗАПСП, и
чл.95а, т 1 ЗАПСП; заключението на приетата по делото съдебно - авторова експертиза,

което съдът кредитира като пълно и обосновано, настоящият състав на съда приема, че размера на справедливото обезщетение за претърпени имуществени вреди, който следва да се присъди на увредения носител на нарушеното право, е в размер на 6 000 лв., до какъвто извод е стигнал и първоинстанционният съд.

Предвид изложеното следва да бъдат уважени и исковете по чл.95б, ал.1, т.2 и т.6 ЗАПСП, тъй като ответникът винаги може да използва в бъдеще кадрите от производството на ищеца, доколкото същите съставляват част от негово предаване, а и според заключението на съдебно - авторската експертиза е активен линкът, осигуряващи достъп до предаването.

Неоснователни са възраженията във въззивната жалба за допуснати от съда процесуални нарушения – неуважаване на доказателствения искания на ответника, чрез недопускане на въпроси към вещото лице; липса на нужната квалификация от страна на вещото лице, което е изготвило съдебно - авторовата експертиза.

С отговора на исковата молба ответникът се е противопоставил на допускането на исканата от ищеца експертиза, като е посочил, че част от въпросите са неотнормими, а по отношение на другите не са необходими технически знания. С молба от 22.03.2021г. ответникът е поставил въпроси към вещото лице, които съдът правилно е отказал да допусне с мотивирано определение от 04.06.2021г. От изложеното следва извод, че не е налице твърдяното нарушение, тъй като съдът мотивирано е оставил без уважение направените от страна на ответника доказателствени искания, извършвайки преценката за относимост на поставените въпроси, предвид представената по делото експертиза. Следва да се отбележи, че с въззивната жалба ответникът не е направил искане допускане на повторна или допълнителна експертиза, която да отговори на поставените въпроси, на основание чл.266, ал.3 ГПК, което е допълнителен довод в подкрепа на изводите на първоинстанционния съд. Предвид посоченото от вещото лице относно квалификацията му в заключението, заявеното от вещото лице в съдебно заседание на 04.06.2021г., съдържанието на изготвеното заключение и устното му излагане в съдебно заседание, включително отговорите на поставените от страните въпроси, настоящият състав на съда приема, че възраженията за липса на компетентност от страна на вещото лице, направени от ответника в съдебно заседание, поддържани и в жалбата, са неоснователни и не могат да обосноват твърдяната неправилност на обжалваното решение. За яснота следва да бъде отбелязано, че в съдебния протокол от 04.06.2021г. вещото лице е посочило, че има „техническо образование“, „инженер съм“, а не както е посочено в жалбата „строителен инженер“. Отделно от това, ответникът е поддържал, че не са необходими специални знания за да бъде отговорено на първите два от въпросите, а третият въпрос е недопустим, тъй като е правен, т.е. не е необходимо заключение на вещо лице, като твърденията на страната биха могли да бъдат доказани по друг начин, което не е направено по делото. В тази насока не са направени други доказателствени искания от страна на ответника, които да са оставени без уважение от първоинстанционния съд.

В обжалваното решение са изложени мотиви във връзка с преценка на съда на

представените по делото на електронен носител /USB устройство/ осем файла – седем от които „сурови“ и значението им за създаването на процесното аудио-визуално произведение, които настоящият състав на съда изцяло споделя. Изводите на съда, че представените „сурови“ файла попадат в обхвата на чл.3, ал.3 ЗАПСП са обосновани със заключението на вещото лице, в което подробно е разяснено съдържанието им и значението им за изготвяне на процесното видео.

Възраженията във въззивната жалба по отношение преценката на съда по отношение на „суровите“ файлове и направените изводи въз основа на нея са неоснователни. Изследването на тези файлове от страна на съда е направено с цел преценка на твърденията на ищеца, че той е автор на процесното произведение, а не като обект на нарушение. Правилно при преценката за авторство съдът е съобразил и факта, че „суровите“ файлове се дължат от ищеца, в изпълнение на разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, като изводите му в тази насока посичат и на други факти и обстоятелства. Извършването или неизвършването на определени процесуални действия от страните също подлежи на преценка от страна на съда, поради което възраженията, допуснато нарушение в тази насока е неоснователно. Не предявяването на права от страна на ответника върху процесното произведение следва оценено за да може да бъде приложена презумпцията по чл.6, ал.1 ЗАПСП.

Възражението, че за установяване на авторството върху обекти под формата на дигитални файлове са необходими технически познание на IT – специалист и специалист по обработка на цифрово фото и видео съдържание, съответно посочването, какво е било необходимо за да бъде установено неправомерно използване, също не обосновават твърдяната неправилност. Такива възражения не са направени в първоинстанционното производство, съответно не е направено искане за допускане на доказателства, които да отговорят на поставените от страната въпроси с въззивната жалба.

Използването на процесния видеоклип от страна на ответника е установено от събраните по делото доказателства, за което са изложени мотиви по - горе. Според заключението на съдебно - авторовата експертиза, разглежданата публикация – „Събуди се“ в материала „История на един забранен автор“, е излъчена на 10.11.2019г. Изложените съображения, че „в посочения хиперлинк се съдържа видеосъдържание, което единствено е споделено чрез технологията embedding от сайта vbox7.com“, както и причините поради което това се прави от платформените оператори, не променят направения извод за основателност на предявените искове тъй като по делото не са събрани доказателства в подкрепа на тези твърдения на страната.

Неоснователни са възраженията за недоказаност на причинените неимуществени вреди. Както бе отбелязано по - горе неимуществените вреди и това, че същите са пряка и непосредствена последица от поведението на ответника, е установено от събраните по делото гласни доказателства – показанията на свидетелите М. и Д., които са имали непосредствени впечатления от поведението на ищеца преди нарушението и след това, за

което съдът е изложил подробни мотиви. Размерът на дължимото обезпечение е определен при преценка от съда на приетите за установени обстоятелства по делото и върху закона – чл.95, ал.3 и ал.4 ЗАПСП, и чл.95а, т.1 ЗАПСП, в съответствие с изискванията на чл. 235, ал.2 ГПК, поради което възраженията в тази част са неоснователни.

По отношение на уважените иски по чл.95б, ал.1, т.2 и т.6 ЗАПСП не са въведени конкретни възражения с въззивната жалба, които да бъдат обсъдени от настоящият състав на съда, в изпълнение на разпоредбата на чл. 269, изр.2 ГПК.

Поради съвпадане на крайните изводи на градския и апелативния съд обжалваното решение следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Предвид разпоредбата на чл.78, ал.1 ГПК и изхода на спора във въззивното производство ответникът следва да заплати на ищеца направените разноси в размер на 600 лв. за адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от иска. За сторените разноси страната е направила своевременно искане и е представила доказателства със списъка за разноси по чл.80 ГПК – договор правна помощ и процесуално представителство от 16.09.2021г.

По тези мотиви, и на основание чл.271, ал.1, предл.1 ГПК и чл.272 ГПК, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 261051 от 02.07.2021г., постановено по т.д. № 1525 от 02.07.2021г., постановено по т.д.№ 1525 по описа за 2020г. на Софийски градски съд, VI-4 състав.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК „НОВА БРОУДКАСТИНГ ГРУП“ ЕООД, ЕИК 205738443, да заплати на А. М. К., ЕГН *****, сумата от 600 лв. /шестстотин лева/ - разноси по въззивното производство за възнаграждение за един адвокат, съразмерно с уважената част от иска.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховния касационен съд на Република България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____